

[Poulsgaard]

nogle forvirrede SFere eller VSere med, der står i diametral modsætning til os. Det er simpelt hen vælgerbedrag.

Men man vil jo så gerne have stemmefiskeri herinde, og uha, hvor vi kunne blive populære i befolkningen. Jeg står med en artikel fra B.T. fredag den 4. januar i år, hvori der står, at 1½ million danskere kunne få en gratis uges ferie på Mallorca for det parlamentarikere og tjenestemænd rejser. Udbyttet for dem ville blive betydelig større, de bliver solbrune og vil tage hjem med energi og arbejdslyst, så det tror jeg da var en idé at overveje i stedet for.

Men som sagt, vi vidste det, men vi håber, og vi ser da, at man på enkelte områder er begyndt at tage ved lære af fremskridtspartiet. Selvfølgelig har man med den regering vi har, lyst til at sige, at her lades alt håb ude. Men endnu kan Danmark da både læse og skrive, så der er nok håb forude for os. Men det er beskæmmende at høre, at man ikke vil være med, bare fordi det rammer én selv. Man er aldrig bange for at piske de andre med skorpioner, men at røre ved vore privilegier, nej, det skal vi ikke have noget af. Men ih, hvor vil vi ellers spare alle andre steder.

Bjørn Poulsen (SF):

Som vi lige har observeret, og som man også kan læse ud af bemærkningerne til dette forslag, kan man da meget nemt få den opfattelse, at humoren har en meget fremtrædende plads i fremskridtspartiets ideologi, hvis de har en sådan. Fra SFs side skal vi da ikke komme med nogle mishagsytringer af den grund. Vi har altid anset, at et slogan som »ingen klassekamp uden humor« absolut er på sin plads. Livet kan jo være forstemmende og trist nok endda. Vi er da også fuldkommen enige med forslagsstillerne, når de skriver i bemærkningerne, at man ikke skal vælte sig i luksusrejselivets ødelandsfråds. Nu har jeg ikke været på så forfærdelig mange rejser, og jeg må erkende, at der ikke rigtig har været tid til den slags, men det er da muligt, der er nogle, der ikke har fulgt resten af programmet sammen med deltagerne i rejsens egentlige program og har kastet sig ud i de verdslige glæders rus, men det er jo som altid svært at lovgive for enkeltpersoner.

Senere skriver forslagsstillerne, at andre partier hygger sig ved »at drikke af de meningsløse rejseres skål«. Ja, jeg har ikke én eneste gang været ude for, at fremskridtsfolk ikke har sagt skål, når der blev bedt om at sige skål, og de har såmænd også drukket den hver gang, så hvad meningen egentlig er, har jeg i hvert fald svært ved at forstå.

Senere skriver man noget om svineriet under rejser. Jeg kender ikke så meget til den slags. Jeg ved ikke, om der er noget udvalg, der har besøgt en kulmine eller lignende, men én ting ved jeg, og det er, at jeg under ingen omstændigheder vil være med til »at jomfrueliggøre Cæsars hustru«. Så vidt jeg er orienteret, kræver det kirurgiske indgreb, og dér vil jeg ikke være med; ud over at pleje fodvorter og hård hud under fødderne eller eventuelt en enkelt udtrækning af en splint i fingeren holder jeg mig absolut fra det område. Når fremskridtspartiet så oven i købet forlanger det gjort på en person, der har været død i næsten 2.000 år, synes jeg ærlig talt man er meget langt ude.

SF synes, at præsidiet er udmærket til at klare den opgave, det er sat til med hensyn til at tilrettelægge rejserne, og med en fremskridtsmand i præsidiet – og det er der – er vi 100 pct. overbevist om, at der nok skal blive gjort opmærksom på, hvis der er nogen fra et andet parti, som ikke gør, som man efter fremskridtspartiets mening skal. Derfor er vi fuldt ud tilfreds med den måde, det foregår på i dag.

Til allersidst blot dette: det er muligt, at hr. Poulsgaard synes, vi er forvirrede; jeg skal lade være med at fortælle denne forsamling, hvad jeg synes hr. Poulsgaard er.

Ole Vig Jensen (RV):

Man kan reagere på flere måder på fremskridtspartiets forslag, og en af måderne at reagere på var altså den, som vi nu hørte fra SFs side, og det var måske ingen dårlig måde at gøre det på.

Jeg skal vælge her at sige for det radikale venstres vedkommende, at vi må afvise det pågældende forslag. Vi er fortsat tilhængere af og vil anbefale den sædvanlige og mangeårige praksis, som har været benyttet i forbindelse med parlamentsrejser. Det er også rigtigt – jeg tror, det var hr. Enggaard, der gjorde opmærksom på det – at der er tale om